HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

כי פליגי בחתיכה. פ״ה ולפלי פלוי׳ דת״ק סבר בנשרה למעוטי תוך מחיכה אבל דם הנראה בנקעים טמא להא בנשרה[1] קיימן הא ורבנן בתרתי סברי לפי׳ פלי פלוי׳ טהורה לתין זה דם נדה תין דרכה של אשה לראות דם בחתיכה: **אשה טהורה.** ללמ׳ לרבייה היא ומיהו טיפת דם מטמאה טהרות אם נגעה בהן ואת האשה טומאת ערב משום דנגעה במקור לקרא מתורת לרבייה מעטיה ולאו מטומאה: **ורבנן סברי.** כל שמי טהור והכי קאמר תין זה דם נדה (שמתן שום טומאה עליו) שלימו היה דם היה לו לטומאה כנדה ועכשיו תין לו שום טומאה אלא כחתיכת בשר בעלמא: **הרואה קרי ניקסם.** הכניס קיסם בפי האמה והוציא בו זרעו: **ממנו.** אשר תלא ממנו שכבת זרע: **הוא עלמו.** ואפילו אלא קיסם: **אינו מטמא אלא בחתימת פי האמה.** עד שיצא ממנו כדי חתימת פי אמתו והכא כיון להכניס ליה קיסם בשר ליה שיעורא כדי קיסם: **למימרא דנוגע הוי.** מדיהיב שיעורא מכלל לטומאת קרי לאו משום רבייה היא אלא משום בשר נוגע בשכבת זרע היינו שיעורא כטומאת כל מגעות דבעי שיעורא כגון ארץ ובגלה ואת לאי רבייה משכיח ליה בטומאת אלא נדה רואה היא ולא בעית שיעורא: **אל יסמוך זוכיה.** זב שפסק והתחיל למנות ז׳ ימי טהירו ולמה קרי לו יסמוך את מנינו כי היכי דלי נגע בשרך לו אמר לפטירת זיבתו: **אלמה פניה זאת פורש הוב.** הקים הכתוב שכבת זרע לזיבה: **מה זיבה סופרת.** דכתיב וספרה לה[2] ואחר תטהר[3] אחר אחר לכולן שלא תהא טומאת מפסקת ביניהם אף שכבת זרע סומכי: **לפי שאי אפשר.** לראות שכבת זרע הבאה מן הזב שלא טיפת לחלוטי זיבה להשתא קלא זיבה לחיי כה קל אמר: **לו ז׳.** אם לאה בשביעי סומכי כל אותן ימים שפסק: **אלא מה שאמור בה.** בשכבת זרע לענין טומאה מה טומאה יום אחד אף מתירתה אינה אלא אותו יום ואם לאה בז׳ אין לריך לספור עוד [4]אלא יום ז׳: **דם יבש.** כגון שיצא מגופה אחיכה של דם יבש: **זוב דמה.** משמע לא שהרי אין לריכו לזוב אלא לא: **לא ועשה יבש.** להא א] קאמי טומאין יבשין בעפ כם לא על הבגד ויבש ואחר כך נגע בהם בטהרות דומיא דיבש בשר אחת דיבש משיקרא בשר אחת ליכא: אם

כי פליגי בחתיכה. פ״ה ולפלי פלוי׳ דת״ק סבר בנשרה למעוטי תוך מחיכה אבל דם הנראה בנקעים טמא להא בנשרה[1] קיימן הא ורבנן בתרתי סברי לפי׳ פלי פלוי׳ טהורה לתין זה דם נדה תין דרכה של אשה לראות דם בחתיכה: **אשה טהורה.** ללמ׳ לרבייה היא ומיהו טיפת דם מטמאה טהרות אם נגעה בהן ואת האשה טומאת ערב משום דנגעה במקור לקרא מתורת לרבייה מעטיה ולאו מטומאה: **ורבנן סברי.** כל שמי טהור והכי קאמר תין זה דם נדה (שמתן שום טומאה עליו) שלימו היה דם היה לו לטומאה כנדה ועכשיו תין לו שום טומאה אלא כחתיכת בשר בעלמא: **הרואה קרי ניקסם.** הכניס קיסם בפי האמה והוציא בו זרעו: **ממנו.** אשר תלא ממנו שכבת זרע: **הוא עלמו.** ואפילו אלא קיסם: **אינו מטמא אלא בחתימת פי האמה.** עד שיצא ממנו כדי חתימת פי אמתו והכא כיון להכניס ליה קיסם בשר ליה שיעורא כדי קיסם: **למימרא דנוגע הוי.** מדיהיב שיעורא מכלל לטומאת קרי לאו משום רבייה היא אלא משום בשר נוגע בשכבת זרע היינו שיעורא כטומאת כל מגעות דבעי שיעורא כגון ארץ ובגלה ואת לאי רבייה משכיח ליה בטומאת אלא נדה רואה היא ולא בעית שיעורא: **אל יסמוך זוכיה.** זב שפסק והתחיל למנות ז׳ ימי טהירו ולמה קרי לו יסמוך את מנינו כי היכי דלי נגע בשרך לו אמר לפטירת זיבתו: **אלמה פניה זאת פורש הוב.** הקים הכתוב שכבת זרע לזיבה: **מה זיבה סופרת.** דכתיב וספרה לה[2] ואחר תטהר[3] אחר אחר לכולן שלא תהא טומאת מפסקת ביניהם אף שכבת זרע סומכי: **לפי שאי אפשר.** לראות שכבת זרע הבאה מן הזב שלא טיפת לחלוטי זיבה להשתא קלא זיבה לחיי כה קל אמר: **לו ז׳.** אם לאה בשביעי סומכי כל אותן ימים שפסק: **אלא מה שאמור בה.** בשכבת זרע לענין טומאה מה טומאה יום אחד אף מתירתה אינה אלא אותו יום ואם לאה בז׳ אין לריך לספור עוד [4]אלא יום ז׳: **דם יבש.** כגון שיצא מגופה אחיכה של דם יבש: **זוב דמה.** משמע לא שהרי אין לריכו לזוב אלא לא: **לא ועשה יבש.** להא א] קאמי טומאין יבשין בעפ כם לא על הבגד ויבש ואחר כך נגע בהם בטהרות דומיא דיבש בשר אחת דיבש משיקרא בשר אחת ליכא: אם

כי פליגי בחתיכה מר סבר דרכה של אשה לראות דם בחתיכה ומר סבר אין דרכה של אשה לראות דם בחתיכה רבא אמר דכולי עלמא אין דרכה של אשה לראות דם בחתיכה והכא באשה טהורה[ו] ומקור מקומו טמא קמיפלגי דר׳ אליעזר סבר אשה טהורה ודם טמא דהא אתי דרך מקור ורבנן סברי אשה טהורה ומקור מקומו טהור בעא מיניה רבה מרב הונא הרואה קרי בקיסם מהו [1]ממנו אמר רחמנא עד דנפיק מבשרו ולא בקיסם או דלמא האי ממנו עד שתצא טומאתו לחוץ [א]ואפי׳ בקיסם נמי אמר ליה תיפוק ליה דהוא עצמו אינו מטמא אלא [ב]2בחתימת פי האמה למימרא דנוגע הוי אלא מעתה אל יסתור בזיבה אלמה תניא [ג]זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע מה זיבה סותרת [2]אף שכבת זרע נמי סותר אמר ליה סתירה היינו טעמא דסותר [ד]לפי שאי אפשר לה בלא צחצוחי זיבה אלא מעתה תסתור כל ז׳ אלמה תניא זאת תורת הזב וגו׳ מה זיבה סותרת אף שכבת זרע סותר אי מה זיבה סותרת כל ז׳ אף שכבת זרע נמי סותר כל ז׳ ת״ל [1]לטמאה בה אין לך בה אלא מה שאמור בה [ה]סותרת יום אחד אמר ליה גזירת הכתוב היא זיבה גמורה דלא ערבה בה שכבת זרע סותרת כל שבעה צחצוחי זיבה דערבה בה שכבת זרע לא סותרת אלא יום אחד בעא מיניה ר׳ יוסי ברבי חנינא מרבי אלעזר דם יבש מהו [2]כי יזוב זוב דמה אמר רחמנא עד דמידב דייב ליה לח אין יבש לא או דלמא האי כי יזוב זוב דמה אורחא דמילתא היא [ה]ולעולם אפילו יבש נמי א״ל תניתוה [ו]דם הנדה [ו]ובשר המת מטמאין לחים ויבשים אמר ליה לח ונעשה יבש לא קא מיבעיא לי כי מיבעיא לי יבש מעיקרא [ה]הא נמי תניתוה [ט]המפלת במין קליפה במין שערה במין עפר במין יבחושין אדומין תטיל למים אם

וי״ל דלעל ידי שנכתב רואה הא דדרשינן בפרק שלו טהרים (לקמן דף מג:) זב וכל זב לרבות בעל קרי שמפלתה חוץ לג׳ מחנות מוקמינן בטומאה ולא בנוגע ונפקא מינה הא דאמר כך נגע הדם בטהרות דומיא דיבש בשר אחת דיבש ואמר כך נגע בשר אחת דיבש משיקרא טמא להא בנוגע ונפקא מינה הא דאמר כך נגע הדם בטהרות דומיא דיבש